

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Meditationum evangelicarum pars secunda, hoc est:
Solida, ad discendam & exercendam, ex evangeliis tam
dominicalibus quam festivalibus Christi & sui-ipsius
notitiam, informatio**

Creide, Hartmann

Francofurti ad Moenum, 1682

Exordium

[urn:nbn:de:bsz:31-126164](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-126164)

sapientia carnali, sed in gratia Dei conversati sumus in hoc mundo, 2. Cor. 1. v. 12. Die novissimo hæc laus plenè resonabit, quando Dominus opera misericordiae, membris suis exhibita, publicè commendaturus est, dicens: Esurivi & dedistis mihi manducare, Matth. 25 v. 35.

Eò cogitationes nostras intendere debemus, libenter contumeliam patientes pro nomine Jesu, Act. 5. v. 41. eà fiducia freti,

quòd merces nostra eò copiosior futura sit in cælis, Matth. 5. v. 12. tunc enim unicuique laus erit à Deo. 1. Cor. 4. v. 5.

Id quod nobis omnibus ex gratia largiri dignetur cœlestis Pater per Filium suum dilectum, Dominum & Servatorem nostrum Jesum Christum, in Spiritu Sancto, DEUS benedictus, in secula seculorum, Amen,
Amen!

Dominica IV. Adventus.

Evangelium Joh. 1. v. 19---28.

EXORDIUM.

Pharao Ægypti Rex, pium Josephum exaltaturus & Pro-Regem Ægypti constituturus, fecit eum ascendere super curram suam secundum præmissosq; præcone clamari iussit coram eo: Hic est Pater patriæ! ut qui libet certior foret, qualem ipsum haberi vellet, Gen. 41. v. 43. & seqq.

Hoc Christo Servatori applicari potest, cuius typus Iosephus fuit.

Quemadmodum enim Iosephus dilectissimus Patris sui filius fuit, sed multis iccirco injuriis affectus à fratribus suis: sic etiam Christus unigenitus filius est, qui est in sinu patris, Joh. 1. v. 18. in quo ipsi complacuit, Matth. 1. v. 17. sed à fratribus suis quoad carnem, Judæis videlicet, multis injuriis lacessitus est, qui occisum suspenderunt in ligno, Act. 10. v. 39. In propria enim venit, & sui eum non receperunt, Joh. 1. v. 11.

Pharao præconem præmisit, Josephum populo præfecturus, qui tenebatur po-

pulo annunciare, quis esset, nempe Pater patriæ, h. e. c. j. n. d. Dominus, absque cujus imperio non moveret quisquam manum, aut pedem, in omni terra Ægypti, Gen. 41. v. 44.

Sic etiam Pater cœlestis Johannem Baptistam præmisit, cum Filium suum Salvatorem mundo præficere vellet, qui etiam publicè de eo testimonium perhibuit, quòd esset vera lux, quæ illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, Joh. 1. v. 9. agnus Dei, qui tollit peccata mundi vers. 29. Dominus item super omnia, cui Pater dedit omnia in manu ejus, Joh. 3. v. 35.

Sicuti itaq; matutino tempore, solem orientem *clarissima stella* præcedit, ut diem annunciet, unde etiam *phosphorus* illa appellatur: Sic cum Christus sol justitiæ, Mal. 4. v. 2. è tentorio majestatis & gloriæ suæ divinæ, in plenitudine temporis progressus est, tanquam sponsus de thalamo suo, exultavitq; ut gigas, ad currendam viam suam, quam

quam ipsi Pater celestis, ad redemptionem humani generis constituerat, Psal. 19. v. 6. anteq̄ clarissima stella apparuit, nempe Johannes Baptista, qui quasi exclamavit: ecce sponsus venit, exite obviam ei, Math. 25. v. 6. Joh. 3. v. 29.

Quando *ver adventat*, cum ipso diei diluculo aves cantillant, quæ cantu suo solem quasi excipiunt: sic in deserto quoque vox clamantis exaudita est, cum Messias adven- turiret, qui peccata ob signavit, iniquitates expiavit, & sic lucem & vitam mundo reddidit, ut jam lætabundi dicere possimus: Ecce, jam hycis transiit, imber abiit, & recessit. Flores apparuerunt in terra nostra, tempus putationis advenit: vox turturis au- dita est in terra nostra, Cant. 2. v. 12.

Sicut igitur supina ignorantia, vel, ut re- ctius dicam, malitiosa petulantia esset, si quis præconem pro Rege, phosphorum pro sole, & amicum sponfi pro sponso ipso habere, & honorem, qui Domino debetur, ministro offerre vellet: Sic Judæi grandem errorem errarunt, dum posthabito Christo, Baptistæ honorem Messia detulerunt. Qui- bus verò graviter se opposuit, confessio- nemque publicè edidit, clarè contestans, non se Christum, aut promissum mundi Salvatorem esse: sed præmissum duntaxat, ut viam eidem pararet, uti pluribus ex præ- lecto Evangelio audiemus.

Ad quod ipsum conferemus nos, absq; ulteriori præloquio, meditaturi ex eodem:

I. Ἀνθρωπολογίαν, sive *notitiam nostri.*

II. Χριστολογίαν, sive *notitiam Christi.*

J. J.

Exegetis.

Pii Veteres præsentem Dominicam ap- pellarunt *Dominicam Vacantem*, quia in introitu ex Psal. 46. vers. 11. cecinerunt: Vacate & videte, quoniam ego sum Deus: exaltabor in gentibus, & exaltabor in terrâ. Quo ipso pii illi Veteres haud dubiè re- spexerunt præsens Evangelium, ex quo percipimus, quomodo Antistites Hiero- solymitani, non Jesum Nazarenum: sed Johannem Baptistam pro Messia, & Rege Sionis agnoscere, decreverint. Sed inique: propterea Psalmus ipsos & similes illorum de stultitia hac dehortatur, ut circumspicere agant, monens: ne honorem Messia, ei, cui non debeatur, deferant, fore enim aliàs, ut ipsis in errore relictis, inter Japhitas eccle- siam sibi constituat, sicuti Noah dudum eò collineaverat, Gen. 9. v. 27.

Sed simul nos quoque monemur, quomodo cum Johanne in silentio & spe quiescere, Esa. 30. vers. 15. nec nimis Dia- bolum cum organis suis metuere debeamus, si blandis & lenificis verbis, vel etiam insidiosis technis à veritate Evangelica nos abducere satagant: sed Christo causam nostram committere, qui hic per Ba- ptistam Antistites illos confudit, & in ruborem coniecit. Hic etiam unicuique nostrum animum addet, nec minus spiritum & sapientiam dabit, Matth. 10. vers. 19. ut doctiores simus super omnes discentes, Psal. 119. v. 99. & progredia- mur de victoria ad victoriam, Psal. 84. vers. 8.

Interea tamen non nimis vacabimus, sed occasionem quaremus, quomodo ex

D

Evan-